

Reseskildring från Veteranernas studieresa till Bilbao

Tid: 12 -15 maj 2022

Deltagare: Från Göteborg: Birger Vilhjalmsson, Magnus Juthage, Martin Hofdell
Från Stockholm: Gunnar Landborg, Hans Pettersson, Håkan Karlsson, Jan Lemos, Klas Eliasson, Mario Larsson, Mikael Södergren, Peter Ekdahl.

Så kom den äntligen till stånd den resa som vi bestämde att göra redan vid årsmötet 2019. Men som alla vet kom det en del emellan.

Dag 1

Den 12 maj var det dags för tre tappra veteraner i Göteborg att lämna sängen redan vid tre-fyra på morgonen för avresa till Bilbao med ett tidigt plan från Landvetter. Vi från Stockholm lämnade Arlanda vid en lämpligare tidpunkt, 15.40. Alla förutom Håkan Karlsson som reste ner på fredagen, men å andra sidan stannade han en dag längre.

Väl nere gjorde göteborgarna en ordentlig promenad genom Bilbao för att planera våra studiebesök. Dessutom tror jag att man funnit ett och annat vattenhål.

När vi från Stockholm anlände till hotellet, med förbokad transfer, vid 23.45, satt Birger där för att välkomna oss. Det visade sig att den som bokat hotell valt med omsorg. Förutom bra komfort visade det sig att hotellbaren var öppen i princip 24-seven. Vilket gav oss stockholmare ett gyllene tillfälle att fukta våra torra strupar.

Birger var inte sämre än att han höll oss sällskap samtidigt som han informerade om morgondagens program, som ska bestå av det obligatoriska besöket på Guggenheim och en resa med linbanan för att beskåda Bilbao från ovan.

Och så blev det som det brukar när vi träffas, vi blev sittande till fram på småtimmarna och pratade gamla minnen. Slutligen stupade gänget i säng och sussade gott.

J den sena natten informerar Birger oss stockholmare om vad morgondagen skall innehålla

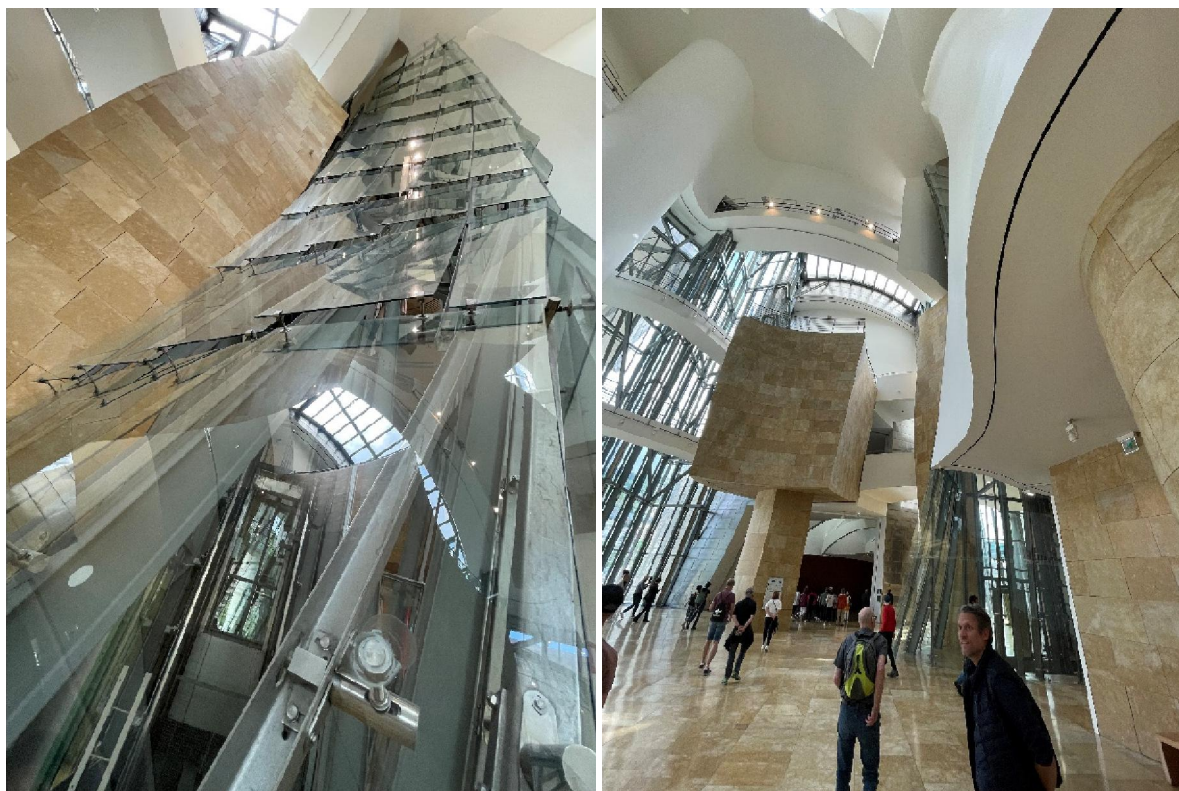
Dag 2

I arla morgonstund var dock alla på benen. En del åt frukost, medan andra valde att ansluta direkt till den stärkande promenaden till Guggenheim.

Väl framme i muséet kunde vi studera dels själva byggnaden som ritats av den kanadensiske-amerikanske arkitekten Frank Gehry. När han skapade byggnaden jobbade han med CAD-programmet CATIA. Byggnaden som sägs vara byggd i en dekonstruktivistisk stil var klar 1997 och blev snabbt berömd. Utsidan är klädd i högre reflekterande titan.

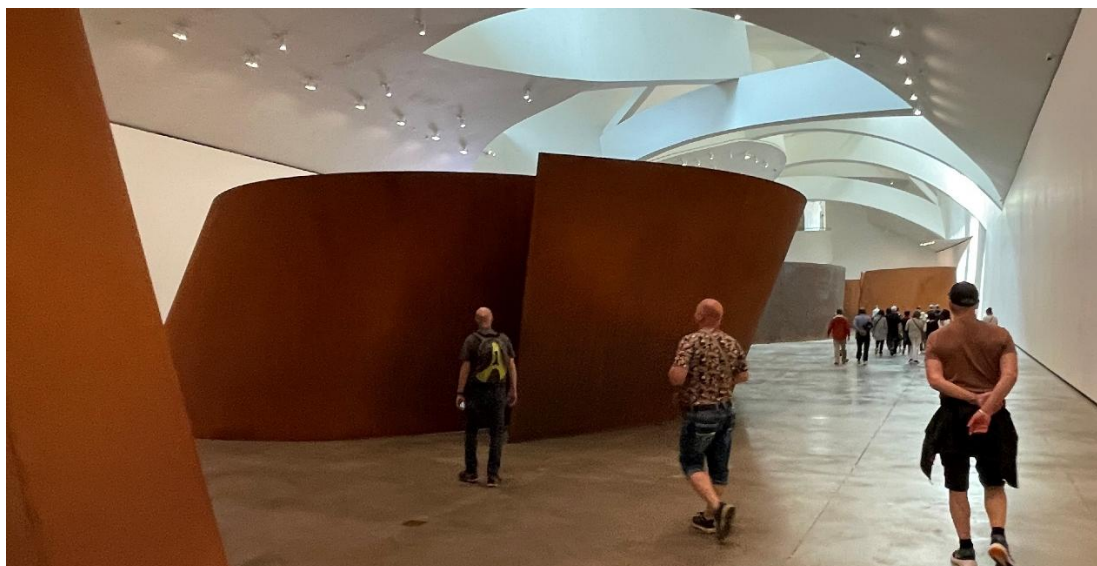

Ett morgonpiggt gäng som trånar efter att få komma in i museet

Interiörbilder

Förutom att begrunda byggnaden vandrade vi runt bland de olika utställningarna. Bland annat en permanent utställning av gigantiska verk i stål.

Utställningshallen med konstverk av stål, Tjockleken cirka 50 mm.

Man kunde gå in i konstverken också.

En göteborgare, en stockholmare och en värmlänning var mäktat imponerade

I några andra hallar fanns konst av välkända konstnärer utställda.

Efter att ha vandrat rund bland stål och tavlor kom vi till en hall där vi konstaterade att det fanns en del för en håltagare att lära sig. Där fanns nämligen konstverk med finurligt borrarade fyrkantiga hål:

Men vi vandrade vidare och kom till en hall där det för närvarande är en utställning av bilar från hela världen och alla tidsåldrar.

Efter att vandrat runt i åtskilliga timmar var det dags att samlas över dagens första öl, och för att sammanfatta våra intryck av Guggenheim. Åtminstone en del av oss tyckte nog att det var det häftigast vi sett. Speciellt stålet. Efter lite efterforskning kom vi på att man placerat konstverken på bottenplattan och sedan byggt upp väggarna och övriga museet runt om dem.

Här ser det ut som Mikke dricker öl, men han dricker Cola, och Gunnar dricker kaffe, ölen tillhör nog fotografen

Men bäst som vi sitter där kommer vi på att det nog skulle sitta bra med lite mat. Sagt och gjort. Vi bröt upp och lämnade Guggenheim, för att starta vandringen till bottenstationen för linbanan som skulle föra oss upp till Bilbao Top. Utsikten över staden ska vara fin därifrån och maten som serveras ska vara bra. Efter vi irrat runt ett bra tag och frågat oss fram, fann vi till sist, inte en linbana, utan en bergbana. Skit samma, huvudsaken var att vi kom uppåt. Väl uppe visade det sig att vår vandring upp och ner på slutningen tagit så lång tid att spanjorerna på restaurangen inte orkat vänta på oss längre utan tagit siesta. I vart fall kocken så det fanns inte mycket att äta. Men vad gör väl det, det fanns lite smått och gott att tugga på, och ohungriga och otörstiga tog vi därefter bergbanan neråt igen. Efter en vandring genom gamla stan, nådde vi i spridda skurar vårt hotell för en kort och välbehövlig vila innan kvällens begivenheter.

Nu skulle det verkligen bli ett riktigt mål mat. Birger hade spanat och beställt bord på:

Menyn såg lovande ut åtminstone köttretterna:

En del av oss var riktigt nöjda och en del var lite mindre nöjda. Speciellt en tyckte att köttet var rått och efter att köttet åkt ut och in till kocken några gånger, tog vederbörande saken i egna händer och stekte på oxen i en panna som ett par gäster fått in för att själva steka sitt kött på.

Undertecknad var dock nöjd med förrätten som var bläckfisk:

Efter att vi ätit klart, begav vi oss tillbaka till hotellet.

Men kvällen var inte slut där. Nej, Veteranerna hade fortfarande en del glöd kvar och eftersom några av oss hade rum med altan och kvällen var ljum, samlades vi där för en sängfösare. Det kanske blev två och fredagen hade blivit lördag innan det var dags att sussa gott på kudden.

Dag 3

Dags för att äntra vår chartrade buss som ska föra oss till San Sebastian (Donostia som det heter på Baskiska).

På vägen dit åkte vi igenom ett antal tunnlar som en del av oss studerade med stort intresse.

När vi kom fram begav vi oss genast till gamla stan där vi vandrade runt och insöp atmosfären. Det var lördag och massor av folk var ute och umgicks. Det som slog en var att man träffades över generationsgränserna, från spädbarn till gamla som knappt kunde gå. De smala gatorna

var fyllda av människor. Här och var fylldes luften av musik.

Vi vandrade runt, stannade för en öl eller ett glas vin och lite Pintxos (Baskiens variant av tapas) Ofta är det en brödbit med något gott ovanpå.

Vi konstaterade snart att gamla stan i Donostia är trivsammare än sin motsvarighet i Bilbao.

Är man i Baskien måste man ju skaffa sig en basker:

Vi återvände med bussen och passerade både åska och regn på vägen tillbaka till hotellet. Hemma på hotellet var det bara att putsa näsan, byta skor och bege oss ut i lördagskvällen för en tidig middag, vi skulle ju hem för att kolla Eurovision. Portier hade rekommenderat oss en bra restaurang.

Tyvärr kunde inte någon i personalen engelska. Till sist tog man hjälp av en annan gäst som kunde lite engelska och därmed kunde vi beställa vår mat. Martin som har en spanskspråkig fru hemmavid ringde henne och med hennes hjälp fick han den mat han ville ha. Jag och Peter tyckte att det skulle smaka med en Irish coffee efter maten. Den såg lite annorlunda ut och det visade sig att det inte var gräddet utan glass och whiskey lyste med sin

frånvaro, men det gjorde inte så mycket, vi kände oss nöjda ändå, och vi fick oss ett gott skratt. Vi vandrade sedan hem mot hotellet för att kolla lite TV, men en del av oss tyckte det var trevligare att umgås på terrassen.

Dag 4

Dagen för hemresa.

Transfern skulle inte gå förrän 15-tiden, så vi fick en hel del tid att vandra runt i gamla stan. Det var söndag och vi tog det ganska lugnt. Tycks som man inte är lika benägna att gå i kyrkorna på söndagarna längre, eftersom det var fullt med folk på de smala gatorna och på alla gatuserveringar. Dessutom var det riktigt varmt.

Vi tog det lugnt i värmen. Åt en långgrillad hamburgare och tog en taxi till hotellet. Där samlades vi i lobbyn och så tog vi farväl av göteborgarna som skulle resa lite senare än vi.

En del verkade rätt utslagna

Flygresan hem gick utan större problem. Efter byte i München var vi åter på Arlanda strax före 24.00. Micke, Peter, Janne och jag var innerligt tacksamma över att bli skjutsade hem av Gunnar.

Förutom att vandrade runt och studerade diverse saker och företeelser hann vi med att konferera om Veteranklubbens fortsatta verksamhet, kommande årsmöte, dokumentera branschen mm. Och vi hade en längre konferens om arv och arvsrätt, där Gunnar kunde ge oss en utförlig redogörelse för vad som gäller enligt Sveriges Rikes Lag och dess Ärvdabalk.

Det blev en bra resa som gav mycket att minnas.

Klas Eliasson